TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT

Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50

Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
AUG. NIKULA, Manager.

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Herrasmiehet varisevat puolueesta

Puolueemme on viime aikoina vapautunut useasta takavuosien radikalismia saarnanneista herrasmiehistä, samoin kuin lukuisista revisionistisista reformisteistakin.

Nykyinen aika ei olekaan sopivin sellaisten herraskaisten kuulumiselle sosialistipuolueeseen, jotka koettavat tyydyttää sekä kapitalistiluokkaa, että työväestöä ja yrittävät kerran toisensa perästä sillottaa niiden välistä kuilua.

He luulivat sosialistipuoluetta sellaiseksi "kaiken kansan puolueeksi" joka voi edustaa kaikkia kaikissa tilanteissa, ja kun se ei sellainen voinut olla menettämättä luokkaluonnettaan, täytyi heidän katkasta suhteensa sen kanssa, kun eivät halunneet tulla työväestön mukaan.

Taas tulee tieto erään herrasväen edustajan siirtymisestä niille rajoille, jossa vähäinen viipyminen merkitsee puolueesta pois jäämistä. New Yorkissa toimiva lakimies Henry Slobodin, jonka mielestä ei puolueemme ole ollut koskaan "kyllin radikaalinen", on tullut syrjäytetyksi sikäläisestä valtiokomiteasta, kertoo New York Call. Erottaminen johtui siitä, että hän joitakin päiviä sitte ilmotti julkisesti kannattavansa eräänlaista Gompersin ja Kumpp. suunnittelemaa liittoa, joka vakuuttaa kannattavansa kapitalistluokan pyrkimyksiä tyyneellä ilmalla ja myrskysäällä ja vastustavansa kaikin voimin n. s. Kansanneuvoston rauhanhankkeita.

Ne äsken vielä "radikaalisimmilta" **näyttäneet** herrasmiehet varisevat puolueesta yksi toisensa perään. Ne rientävät vakuuttamaan uskollisuutta ja luokkarauhaa sille luokalle, jota vastaan sosialistipuolue ei vuosi pari takaperin muka ollut heidän mielestään lainkaan kyllin radikaalinen.

Mutta he palvelevat puoluetta eroamisellaan, sillä samalla tulee siihen sisälle tuhansittain työläisiä. Samalla kun puolueemme tinkimätön kanta imperialismia ja militarismia vastaan saavuttaa kannatusta työläisten keskuudessa, tuntuu tästä herrasväestöstä, että sen paikka onkin sentään oman luokkansa keskuudessa. Nämä pitkät ja synkät työväenliikkeen syysillat myrskyineen ja salamoineen ovat heistä sietämättömiä. Slobodinkin kai pian osaa itse astua pois puolueesta, ennen kuin hänelle ennätetään ilmaista puolueen jäsenistön ajatus hänestä, samoin kuin se on ilmaistu Simonseista, Russelleista ja monista muista herrasluokan jäsenistä, jotka loistivat aikansa mukanamme, mutta jotka eivät jaksaneet käsittää työväenluokan psykologiaa.

Me emme halua kenenkään jättävän puoluetta, mutta sosialistipuolue on vapaaehtoinen järjestö, jossa ketään ei pidetä vastoin mielipiteitään, ja on monta kertaa parempi, että sellaiset jotka eivät jaksa sulattaa siinä ilmenevää työväestön luokkatasoa, jättävät sen ja menevät omille laitumilleen. Se ei ole **kaikkien puolue** siinä merkityksessä, että siinä voivat kaikkien mielipiteet sellaisenaan säilyä, vaan siinä merkityksessä, että vain sen edustamien periaatteiden nojalla kaikki voidaan vapauttaa. Sen riveissä on tilaa herrasväellekin, milloin se voi luopua oman luokkansa katsantokannasta, mutta vain sillä nimenomaisella ehdolla.

Venäjän vallankumoushistorian neljäs vaihe

Tiedonannot Venäjältä ovat edelleen hämäräperäisiä ja vaillinaisia, siinä määrässä väritettyjä, että niiden todenperäisyydestä on mahdoton saada tarkkaa selvää. Mutta kaikista sensuroimisista huolimatta näkyy, että ei vieläkään ole kyetty lannistamaan vaativaa työväestöä, ei kyetty luomaan sitä "vallan täydellisyydellä varustettua vallankumouksellista hallitusta", jonka selässä Kerenskij ratsasti valtaan toteuttaakseen venäläisen porvariston imperialistiset pyrkimykset.

Nyt käynnissä oleva liikehtiminen on ikäänkuin Venäjän vallankumouksen neljäs vaihe, jossa vallasta taisteleva porvaristo ja kumouksellinen työväestö ovat vastakkaisissa leireissä jälleen, käsittäen että toisen tai toisen on lopullisesti alistuttava, koska vain yhdellä luokalla on kerrallaan tilaa vallan satulassa.

Seuraava Kansan Lehdessä heinäkuun tapahtumien jälkeen julaistu kirjotus sopii mainiosti tähänkin tilanteeseen:

> Taas soivat vallankumouksen myrskykellot. Taas lainehtii ihmismeri Nevskillä, Taurian palatsin ympärillä, Suomen asemalla, kaikilla noilla tutuilla paikoilla. Ja taas ammutaan kivääreillä, kuularuiskuilla.
>
> Nopeasti muuttuvat taistelurintamat uudenaikaisessa kapitalistisessa yhteiskunnassa, joka leima Venäjälläkin kaikesta huolimatta on. Jo 4 kuukautta taistelivat porvaristo ja proletariaatti yhdessä tsaarivalfaa vastaan. Tällä hetkellä proletariaatti ja porvaristo vastakkain.
>
> Nopeasti alkoivat porvariston ja proletaaristen kansanjoukkojen välit kärjistyä. Ne kärjistyivät siitä huolimatta, että vielä viimeinenkin työ- ja sotamiesneuvostojen kongressi, samoinkuin talonpoikaisneuvostojen kongressikin — antoivat täyden kannatuksen väliaikaiselle hallitukselle ja hyökkäyspolitiikalle, saatuansa hallitusta uudistettua muutamilla vaaleilla sosialistiministereillä.
>
> "Vallan täydellisyydellä varustettu vallankumouksellinen hallitus," jolla olisi koko vallankumouksellinen demokratia takanaan ja joka voisi "pelastaa maan perikadosta ja turvata vallankumouksen." — lukemattomia kertoja toistettu mielikuva, jota yritettiin niin pontevasti toteuttaa ja jonka onnistumista pidettiin jo niin varmana, että uskallettiin ryhtyä ankarin toimenpiteisiin bolshevikisosialisteja vastaan — tuo mielikuva lujasta vallankumouksellisesta kokoomushallituksesta.
>
> Ei ole kyetty yhdistymään keskenään taistelevia luokkia yhden lipun alle. Suurporvariston käsitykset vallankumouksen merkityksestä ja sen pyrkimykset ovat vastakkaiset työläis- ja talonpoikaisjoukkojen luokkaedulle. Suurporvaristo oli sitä mieltä, että vallankumouksella oli jo saavutettu se mihin oli pyrittykin, vieläpä menty hiukan liian pitkälleki, kuten Miljukov kadettikongressissa sanoi. Sensijaan vaati muka vallankumouksen turvaaminen — yleishyökkäystä rintamalla! Kieltäydyttiin julkaisemasta liittolaisvaltojen kanssa tehtyjä sotasopimuksia ja Kerenski pani maat ja taivaat liikkeelle saadakseen joukot ryhtymään hyökkäykseen, **jotta proletaariset vaatimukset olisivat hukkuneet uuden kanoalliskiihkoisen sodan verihöyryihin.**
>
> Kansanjoukkojen, varsinkin proletaaristen ainesten luokkaedut vaativat vallankumouksen edelleen kehittymistä, ennen kaikkea pikaista rauhan solmiamista ja nopeata perustavan kokouksen kokoonkutsumista, mitä kaikkea porvaristo koetti kaikin keinoin vastustaa.
>
> Mahtava, valtakunnallisesti kiinteä, sotaisa suurvalta — siinä porvariston vallankumouksen päämäärä — ja tietysti sama suurporvaristo tuon suurvallan hallitsevana luokkana. Rauhaa ja leipää, vapautta, yhteiskunnallisia oikeuksia, sorrettujen kansalltsuuksien itsemääräysoikeutta

Saksan sosialistien vähemmistön rauhanehdot

Joitakin aikoja sitte julkaisimme Saksan sosialistien enemmistöryhmän esittämät rauhan ehdot. Seuraavassa ovat vähemmistön esittämät, jotka niinikään tulevat piakkoin kokoontuvan kansainvälisen sosialistikongressin käsiteltäväksi.

Saksan riippumaton sos. dem. puolue lähtee sotapoliitikassaan kuten kaikessa politiikassaan kansainvälisen köyhälistön ja sosiaalisen kehityksen eduista.

Yleinen aseistariisuminen ja pakollinen sovinto-oikeus.

Nämä edut vaativat pikaista rauhaa. Me vaadimme rauhanneuvotteluissa kansainvälistä sopimusta yleisestä aseistariisumisesta. Tämä on tärkein keino millä heikenneet kansat kaikkialla voivat saada takaisin menetetyt voimansa ja jonka kautta kansojen hävitetyn taloudellisen elämän kohoaminen ei jää hämärään tulevaisuuteen. Ainoastaan sillä tavoin voidaan militarismin valta murtaa ja kansojen väliset suhteet säilyttää pysyväisesti rauhallisina.

Me vaadimme täydellistä vapautta kansainväliselle kaupalle ja liikeyhteydelle ja rajoittamatonta kansainvälistä liikuntavapautta maailman tuotantovoimien kehittämiseksi ja kansojen lähentämiseksi ja niiden välisten siteiden lujittamiseksi.

Me hylkäämme taloudellisen eristämisen tai taloudellisen sodan valtioiden välillä. Valtioiden välisten riitojen sovittamiseksi on kansainvälinen sovinto-oikeus tehtävä pakolliseksi.

Kaikkien kansalaisten tasa-arvoisuus.

Me vaadimme kansainvälisiä sopimuksia työntekijäin näännyttämistä vastaan, erittäinkin naisten ja lasten suojelusta, kansain välisen sosialidemokratian periaatteiden mukaisesti. Kun naisvoiman käyttö tuotantoprosessin palveluksessa on niin äärettömästi kasvanut, on täydellisen poliittisen kansalaisoikeuden tunnustaminen naiselle käynyt sosiaaliseksi välttämättömyydeksi. Peruuttamaton on vaatimus, että valtiossa täytyy kaikkien kansalaisten olla tasa-arvoisia kieleen, rotuun, uskontoon katsomatta. Tähän sisältyy takeet siitä että kansalliset vähemmistöt saavat vapaasti kehittää kansallista elämäänsä.

Kansojen kansallinen ja sosiaalinen vapautus ei voi olla hallitusten sotien ansio vaan demokratian työ, jonka täydelliseksi toteuttamiseksi kansojen täytyy käydä mitä ankarinta taistelua. Demokratian kontrolloidessa jokaa valtiossa hallituksen ulkopolitiikkaa tulevat kansainvälistä rauhaa uhkaavat valtioteot mahdottomiksi. Salaisista traktaateista täytyy päästä. Kaikki valtiosopimukset täytyy vastaisuudessa tehdä riippuvaisiksi kansaneduskunnan suostumuksesta.

Se suurten mullistusten aika, jonka edessä me seisomme, on jouduttava monien sodan herättämien ja kärjistämien problemien ratkaisua. Näitä kysymyksiä ei kuitenkaan saa ratkaista sodan ja sotaonnen avulla. Maailman sodan tuottama paha on suurempi kuin se paha, mikä sen sotapolitiikkojen mielestä olisi määrä parantaa.

Ei valloituksia eikä sotakorvauksia.

Pitämättä koskemattomina valtioiden rajoja, jotka ovat valloitusten tuloksia ja usein ovat ristiriidassa kansan todellisten tarpeiden kanssa, hylkäämme me sodan sellaisenaan ja siis myös sen pidentämisen keinona valtioiden rajojen järjestelemiseksi. Rajojen muutokset täytyy tehdä riippuvaisiksi kysymykseentulevain asukkaiden suostumuksesta, eikä rajoja siis saa pakkokeinoilla käydä muuttelemaan. Hylkäämme jyrkästi jokaisen yrityksen missä muodossa tahansa hyökätä toisen kansan kimppuun.

Sodan alusta alkaen olemme johdonmukaisesti vaatineet rauhaa ilman valloituksia ja sotakorvauksia kansojen itsemääräämisoikeuden perusteella. Sosialidemokratisten periaatteiden kanssa ristiriitainen on se militaristisesta ajattelutavasta ja natsionalistisesta voimapolitiikasta johtuva käsitys, joka ratkaisee suhteensa johonkin probleemiin kulloinkin vallitsevan sotilaallisen aseman mukaan ja sen kautta joutuu sodan eri asteilla eri tavalla määrittelemään kantansa samaan asiaan

Tehtävämme ei ole tässä esittää ohjelmaa kaikista detaljikysymyksistä, joilla tulee olemaan sijansa rauhanneuvotteluissa.

Mutta kysymyksistä, joilla rauhanneuvotteluissa tulee olemaan keskeinen asema, annamme jo nyt seuraavan selityksen.

Itsenäinen ja riippumaton Serbia

on ehdoton vaatimuksemme. Me emme ole sokeita sille, että serbialaisten pyrkimys yhteiseen kansalliseen valtioon perustuu hyviin syihin. Sellaisen valtion perustaminen ja yhdistäminen muiden Balkan-valtioiden kanssa tasavaltaiseksi Balkanin liittovaltioksi olisi varmin keino luoda tyydyttävä tila Balkanille, joka ehkäisisi sekaantumiset ulkoapäin ja poistaisi vanhan sotien aiheuttajan "Itämaisen kysymyksen". Mutta tämän tarkotuksen tavoitteleminen sodan avulla merkitsee sodan hyödytöntä jatkamista.

Me ymmärrämme

Puolan kansan syvän kansallisen yhdistymistoivomuksen.

Se mielipide, joka hyväksyy puolalaisten itsemääräysoikeuden sotilaallinen asema mittapuunaan ja niin tunnustaa puolalaisille tämän oikeuden Venäjän Puolassa, mutta kieltää sen saksalais-itävaltalaiselta Puolalta, on ristiriidassa itsemääräysoikeuden kanssa. Mutta me hylkäämme sodan jatkamisen keinona tämän kysymyksen ratkaisemiseksi.

Samalla tavalla hylkäämme sen keinon

Elssas-Lothringin-kysymyksen ratkaisemiseksi

ja olemme siinä suhteessa yhtä mieltä Engelsin ja Jauresin kanssa. Sodan pidentäminen Elssas-Lothringin takia merkitsee että koko maailmaa, Elssas-Lothring mukaanluettuna, hävitetään riideltäessä tämän kansan kansallisista tarpeista ja teurastetaan

Imperialistiemme seuraava toimenpide

Imperialistimme eivät ole tyytyväisiä näköjään ennen kuin Yhdysvalloista on saatu täydellinen sotilashirmuvalta, samanlainen kuin muutkin suurvallat, joissa kansalaisvapaudet tallataan kasakkaparvien jalkoihin, silloin kun työväestö vaatii enemmän kuin valtaherrat suvaitsevat antaa.

Nyt kun pakollinen asevelvollisuuslaki on voimassa, ollaan suunnittelemassa sen muodostamista pysyväiseksi, vaikka ensin selitettiin sen olevan vain tilapäisen ja nykyistä sotaa varten. Nyt puhutaan aivan ehta preussilaismallisen vakinaisen asevelvollisuuspakon käytäntöönottamista. Suuret päivälehdet kirjottelevat jo toimituskirjotuksia, joissa selitetään, miten "järkevää" olisi ottaa nyt käytäntöön vakinainen asevelvollisuuspakko, jonka alaisena jokaisen nuorukaisen täytyisi palvella määrätty aikansa harjotuksissa. Nykyinen aika, sanovat ne, on paras aika sellaisen toimenpiteen toteuttamiselle.

Epäilemättä! Imperialistimme ovat nyt satulassa, ja taatakseen siellä pysymisensä ja mahtivaltansa mailman markkinoilla, olisi saatava sellainen miljoona-armeija, jonka ylläpitäminen merkitsisi satoja miljoonia voittoa hankintaurakoitsijoille kotona joka vuosi ja takaisi herruuden mailman kauppamarkkinoilla täkäläisille tehtailijoille.

Nykyinen aika on edullinen monessa muussakin suhteessa. Nyt vallitsee sotalaki, jonka varjossa voi ajaa läpitse suuremmitta vastuksitta melkein minkälaisen lain tahansa ja puettaa koko kansakunnan sellaiseen pakkopaitaan, että sillä ei ole muistoakaan vapaudestaan enää jälellä kun sotatilanne on ohitse. Mielipiteet ovat saastutetut sotakiihkolla, ja sellaisen vallitessa saattaisi kongressi hyvinkin uskaltaa asettaa pysyväisen asevelvollisuuspakon voimaan.

Kun sotatilanne on ohitse ja kiihdytetyt intohimot lakastumassa, saattaisi yleinen mielipide herätä asevelvollisuuspakon pysyttämistä vastaan siinä määrässä, että imperialistiset pyrkimykset siitä kärsisivät. Siksi on kiire, ja siksi toimitaan pian.

Ja Yhdysvaltain kansa tuskin herää vielä tähänkään kuristusyritykseen.

Järjestömme asioita

S. S. OSASTOILLE WASHINGTONIN VALTIOSSA

Heinäkuun raporttikortit ovat palauttaneet seuraavat osastot:
Tacoma.
Aberdeen.
Everett.
Ilwaco.
Carbonado.
Raymond.
Roslyn.
Issaquah.
Woodland.
Winlock.
Hoquiam.
Mt. Solo.
Siis "mustalle listalle" joutuivat seuraavat osastot:
Black Diamond.
Seattle.
Pearson.
Wilkeson.
Deep River.
Northport.
Newcastle.

Mitäs kiireitä näillä seitsemällä osastolla on ollut, koska ei ole joudettu täyttämään niin pientä velvollisuutta kuin on kortin asianmukaiseen kuntoon laittaminen ja valtiojärjestön kirjurille lähettäminen? Jos taasen on syynä ollut muistamattomuus, niin sen luullakseni sopisi vieläkin korjata. — Mutta "muistakaa" nyt kuitenkin palauttaa elok. kortit, jotka näinä päivinä on lähetetty osastoille!

Ja sitten ne Seattlen kesäjuhlain tilit. Niitä vaan ei näytä saatavan valmiiksi. Elok. 6 p:nä pidetyssä v. k. kokouksessa määräsi sanottu komitea allekirjottaneen huomauttamaan Seattlen osastolle, että hoputtaisi juhlakomiteaa tilien suhteen. Tein kuten käskettiin, mutta Seattlen osasto ei ole ottanut vaivakseen vastata ainoallakaan rivillä vielä tähän päivään saakka, vaikka tietääkseni Setä Samulin posti kulkee Seattlesta tänne G. Harborlin, kuten ennenkin. — — —

Valtiomme sosialistipuolueen toimeenpanevaan komiteaan on tullut valituksi Sulo Syvänen Seattlesta, 112 äänellä. Toinen ehdokas J. W. Allin, Tacomasta, sai 105 ääntä. Carbonadon ja Woodlandin suomal. osastojen samoin kuin Olympian osastonkin äänestykset on jätetty ottamatta huomioon koska eivät olleet lähettäneet heinäk. raportteja valtiovirastoon Everettissä.

Iloisena uutisena voidaan mainita, että keskellä kaiken sorron ja epäilyksen sosialistinen liike valtiossamme on hyvästi edistymään päin. Yhä enemmän ja entistä selvänäköisemmin tulevat raatajat havaitsemaan sen kieltämättömän totuuden, että sosialistipuolue on ainoa puolue, joka jyrkkänä ja rehellisenä ajaa työläisten palkkaorjain asiaa ja puolustaa niiden oikeuksia ja todellista kansanvaltaa. Niinpä onkin kuukauden ajalla heinäk. 20 p:västä elok. 20 päivään valtiossamme perustettu viisi uutta osastoa ja uudelleen toimintaan herätetty kaksi. Näiden lisäksi on yhtynyt järjestöön yleisjäseninä 14.

Muistakaapas osastot pitää huolta siitä, että paikkakunniltanne on säännöllisesti kirjotuksia Toverissa. Paikkakuntakirjeet uutisineen ja lyhyine osastojen toiminta vilkaisuneen ovat aivan välttämättömiä lehdessämme. Niissä pikkupaloissa, lyhyine kertomineen ilmenee arvokas osa meidän tämän maan suomalaisten sosialistien sivistyshistoriaa. Meidän tulee siis huoltaa ja hoitaa tätäkin alaa työvoimilamme!

Tacoman konventsionin päätöksen mukaan tulee jokaisen osaston korvata kirjeenvaihtajille vähintäin posti- ja paperikulut.

Siis toimintaan, ja monipuoliseen toimintaan kaikki toverit! Siellä, missä on toimintahalua ja -tahtoa, ei koskaan tule kyvyistäkään puutetta!

Toveruudella:
SIMON ARRA, v. k. kirjuri.

LÄNSIPIIRIN PIIRIKOMITEALLE

San Franciscon s. s. osaston kokouksessa 30 p. elokuuta keskusteltiin ja päätettiin kannattaa Cal. valtiokomitean tekemää päätöstä, että ensi marraskuussa pidettävät piirin LUENTOKURSSIT peruutetaan, siksi kunnes saadaan kursseille sellainen johtaja, jolla riittää aikaa, että kurssit voidaan panna toimeen vähintäin seuraavissa valtioissa: Washingtonissa, Oregonissa, Californiassa ja Wyomingissa.

Esitystä perusteltiin seuraavasti: Piirikomitean lähettämästä kiertokirjeestä kävi selville, että se on peruuttanut ennemmin tekemänsä päätöksen luentokurssien paikkoihin nähden ja asettanut paikoista yleisäänestyksellä päätettäväksi ainoastaan kahdessa valtiossa, joka on kerrassaan riittämätön vastaanmaan niitä kustannuksia jotka aiheuttaa esim. kurssien opettajien, tai vaikkapa vain johtajan Idästä tänne Länteen tuottaminen ja päin vastoin. Silloin kun täytyy mennä niin suuriin matkakustannuksiin kuin pariin sataan dollariin, niin täytyy myös saada sellaiset opettajat, joilla riittää aikaa, että kursseja voidaan pitää neljät. Kiertokirjeessä sanottiin, että tov. Nuortevalla ei ole muuta kuin kuusi viikkoa aikaa viipyä näillä kurssellla. Jos ei millään muotoa voida sopia hänen kanssaan niin, että hän voisi viipyä täällä länsipiirissä vähintäin kolme kuukautta, niin on järjestön edun kannalta katsottuna parempi, että tällä kertaa kurssien pitäminen siirretään siksi kuin saadaan kursseille sellainen johtaja, jonka aika ei ole niin rajoitettu kuin tov. Nuortevan. Me pidämme silmällä sitä selkkaa, että näinkin tärkeässä kysymyksessä ei saa olla määräävänä yhden miehen tai naisen aika, vaan

taistelukentällä useampia henkiä kuin Elssas-Lothringissa on asukkaita.

Mutta samoinkuin Engels v. 1892, enemmän kuin kaksikymmentä vuotta Frankfurtin rauhan jälkeen, emme mekään voi olla huomaamatta, elleivät elssas-lothringilaiset, jotka v. 1871 vasten tahtoaan yhdistettiin Saksaan, tyydy ennenkuin heille on valmistettu tilaisuus vapaasti ja ilman ulkonaista pakotusta äänestyksen kautta ilmoittaa mihin valtioon he haluavat kuulua.

Kun äänestys saa tapahtua täydessä rauhassa ja täydellä vapaudella, rauhansopimuksessa mahdollisesti määrättävän väliajan kuluttua, ja kun sen tuloksen etukäteen tunnustetaan saavan lopullisesti ratkaista riitakysymyksen, niin silloin hävitetään vihdoin se juopa, joka kohta puolen vuosisataa on erottanut Saksan ja Ranskan ja kummallakin puolen edistänyt militarismia, painanut kumpaakin valtiota taloudellisesti ja asettanut suuria esteitä demokratialle.

Koko Eurooppa pääsisi siten raskaasta painajaisesta, ei vähimmän Saksa. Saksan kansa voittaisi sen kautta taloudellisesti, poliittisesti ja moraalisesti paljon enemmän kuin se menettäisi, vaikka ratkaisu kävisikin vastoin sen toivomuksia.

Belgian riippumattomuus ja taloudellinen itsenäisyys

on ehdoton vaatimuksemme. Sen juhlallisen lupauksen mukaisesti, jonka Saksan hallitus antoi sodan alussa, täytyy Belgian kansan saada korvaus kaikesta sodan tuottamasta vahingosta, ennen kaikkea ryöstetyistä taloudellisista arvoista.

Sellaisella korvauksella ei ole mitään tekemistä sellaisen sotakorvauksen kanssa joka merkitsee että voittaja ryöstää voitetun ja jonka me sen takia hylkäämme.

Kaiken valloituspolitiikan ja vieraanvallan vastustajina hylkäämme me nyt kuten ennenkin

siirtomaiden valloituspolitiikan.

Siirtomaiden omistaminen ilman että paikallisella väestöllä on itsemääräämisoikeutta ei merkitse muuta kuin vapaiden ihmisten omistamista ja se on kuten orjuus ristiriidassa meidän periaatteidemme kanssa. Ei siirtomaita hankittaessa eikä niiden omistajaa vaihdettaessa kunnioiteta asukkaiden itsemääräysoikeutta. Siirtomaiden omistus ei ole välttämätön teollisuuden kehitykselle. Siirtomaiden piirissä eivät oikeudelliset perusteet ei vätkä työtätekeväin luokkain edut vaadi tekemään sellaisia muutoksia joista voi tulla uusien sotien syitä, vaan ainoastaan poliittinen "viisaus".

Rauhansopimus tulee turvatuksi ainoastaan jos

kansainvälinen mahti

valvoo sen noudattamista. Tämä mahti ei voi olla mikään kansainvälinen hallitusviranomainen vaan ainoastaan kansainvälinen sosialistinen köyhälistö. Ainoastaan jos Internationale rakennetaan itsenäiseksi ja voimakkaaksi, ainoastaan jos köyhälistö kaikkialla kaikin voimin valvoo hallitusten toimia ja rauhan säilyttämistä, ainoastaan silloin voi kansojen molemminpuolisen luottamuksen tila astua kilpavarustelun sijalle.

Lähinnä tulee köyhälistön kaikialla tehdä kaikkensa maailmansodan lopettamiseksi ja rauhan luomiseksi.

Tämän päämäärän saavuttamisen perusehtona on sosialistisien puolueiden riippumattomuus imperialistisista hallituksista.

Yhteisen rauhanohjelman

valmistaminen ja esittäminen on tärkeätä. Mutta tämä ohjelma on vain pelkkiä sananparsia ja sumua, jollei sitä kannata kansanjoukkojen tarmokas toiminta.

Kaikilta hallituksilta tävtyy vaatia kansainvälisen rauhanohjelman ehdoton tunnustaminen. Luotto täytyy kieltää jokaiselta hallitukselta joka hylkää tämän ohjelman tai vastaa siihen välttellen tai joka ei selitä olevansa heti valmis ryhtymään rauhanneuvotteluihin tämän ohjelman pohjalla. Jokaista sellaista hallitusta vastaan täytyy taistella päättäväisesti.

Sellaisen rauhan hyväksi suoritettavan toiminnan alkuunpaneminen ja edistäminen on oleva suunnilleen kansainvälisen rauhankonferenssin tärkein tehtävä. Tämän rauhankonferenssin täytyy koota yhteen kaikki todella sosialistiset ainekset, jotka ovat päättäneet tällaisessa hengessä vaikuttaa rauhan hyväksi.

Proletaarinen järjestö, joka luopuu tästä toiminnasta, menettää senkautta oikeuden esiintyä kansainvälisen sosialismin järjestönä.

SÄÄNTÖLUONNOS S. S. OSASTOILLE.

..... S. S. Osaston
Sivusäännöt.

LUKU I.

Nimi ja tarkoitus.

Pykälä 1. Tämä osasto tunnetaan nimellä ..... ja kuuluu se S. S. Järjestöön ja ..... valtion sosialistipuolueen valtiojärjestön kautta Yhdysvaltain sosialistipuolueeseen.

Pyk. 2. Osasto toimii Yhdysvaltain sosialistipuolueen ja kaikkien sen alajärjestöjen periaatteiden ja säännöjen sekä päätöksien ja niissä mainittujen periaatteiden mukaisesti, valistaen työväestöä, etupäässä suomalaisen väestön keskuudessa, tuntemaan sosialistipuolueen periaatteita ja tarkotusperiä, ja koettaa saada toteutettua sosialistipuolueen periaatteita käytännössä.

LUKU II.

Jäsenyysehdot.

Pykälä 1. Tämä osasto hyväksyy jäsenekseen jokaisen 18 vuotta täyttäneen suomenkieltä puhuvan henkilön, joka on katkaissut yhteytensä muitten valtiollisten puolueiden kanssa ja hyväksyy Sosialistipuolueen ohjelman ja peruslain ja sen alajärjestöjen säännöt ja päätökset, sekä täyttää, niin sosialistipuolueen, kuin S. S. Järjestön ja osastonkin saattamat velvollisuudet.

Pyk. 2. Jäseneksi aikovan on allekirjoitettava Sosialistipuolueen peruslaissa määrätty jäsenhakemuskortti, sekä oltava osaston kokouksessa saapuvilla kun hänen jäsenyyskelpoisuudestaan päätetään.

Pyk. 3. Valtiosta toiseen valtioon muuttaneen jäsenen täytyy käyttää sosialistipuolueen peruslaissa määrätyä muuttokorttia ja jollei hänellä sitä ole, ei osastolla ole oikeutta ottaa häntä jäsenyyteensä.

Pyk. 4. Alle 18 vuotiset henkilöt, jotka hyväksyvät osaston säännöt ja toiminnan, voivat yhtyä nimellisiksi jäseniksi, osaston päättämillä ehdoilla, ollen heillä osaston kokouksissa puheoikeus, vaan ei äänestysoikeutta.

LUKU III.

Jäsenyydestä erottaminen.

Pykälä 1. Jäsen, joka kieltäytyy noudattamasta, tai rikkoo osaston, aluejärjestön, piirijärjestön, tai S. S. Järjestön sääntöjä tai päätöksiä, taikka tekee jonkun muun puoluerikoksen, tulee erotettavaksi osastosta. Erottaminen täytyy kuitenkin tapahtua Sosialisipuolueeseen kuuluvan valtiojärjestön sääntöjen mukaisesti.

Pyk. 2. Jäsen joka avustaa tavalla tai toisella toisten poliittisten puolueiden ehdokkaiden poliittisiin virkoihin tavottelua, tekee puoluerikoksen ja on erotettava osastosta.

Pyk. 3. Jäsen joutuu eroon osaston ja samalla myöskin puolueen jäsenyydestä jäsenmaksujen laiminlyömisestä valtiojärjestön sääntöjen määräämän ajan kuluttua. Jäsen ei nauti jäsenoikeuksia S. S. Järjestössä jos hän on enemmän kuin kolme kuukautta rästissä.

LUKU IV.

Jäsenten oikeudet ja velvollisuudet.

Pykälä 1. Jäsen, joka ei voi taloudellisista syistä suorittaa jäsenverojaan säännöllisesti ja haluaa vapaita veromerkkejä, tehköön siitä pyynnön osaston jäsenkirjurille ja esitetään sellainen pyyntö osaston ratkaistavaksi. Vapaita veromerkkej. annettakoon ainoastaan hyvässä jäsenyysasemassa oleville jäsenille, jotka ovat maksaneet veroja vähintäin kolme kuukautta ja jotka saman

on ennen kaikkea se, että näistä kursseista koituisi mahdollisimman paljon hyötyä järjestöllemme, sillä samoilla matkakustannuksilla voidaan panna toimeksi neljätkin kurssit, erotus tulisi vain pitemmältä ajalta maksettavasta paikasta, josta kyllä selvydytään sitäkin helpommin kuin kyytikustannukset tulisivat pienemmiksi kutakin paikkakuntaa kohden. Siis on, jos suinkin mahdollista joko peruutettava kurssit tai pidettävä ne neljässä valtiossa.

Toveruudella, San Franciscon S. S. Osasto, K:tta
T. HELSKE, organiseeraaja.
(Leima)